

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/206/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6915208939
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6915208939.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Danice Kočíčkovej a členov senátu JUDr. Amy Odalošovej a Mgr. Kataríny Katkovej, v spore žalobcov: 1/ Q. T., rod. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. č. XXX a 2/ C. L., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom T. č. XX, obaja žalobcovia zastúpení JUDr. Róbertom Lakatošom, advokátom, so sídlom advokátskej kancelárie Daxnerova 5, Rimavská Sobota, proti žalovaným: 1/ K. Y., neznáma vlastníčka, ako aj jej prípadní dedičia, 2/ Slovenská republika, v mene ktorej koná Slovenský pozemkový fond, so sídlom Búdkova 36, Bratislava, IČO: 17 335 345 a 3/ Slovenská republika, v mene ktorej koná Okresný úrad Banská Bystrica, so sídlom Nám. Ľ. Štúra 1, Banská Bystrica, o určenie, že nehnuteľnosti patria do dedičstva, o odvolaní žalovaného 2/ proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 14C/279/2015-118 zo dňa 20. 04. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom okresný súd určil, že nehnuteľnosti označené v geometrickom pláne vyhotovenom geodetom Ernestom Magom, so sídlom v Rimavskej Sobote, pod číslom 40611434-22/2015 dňa 13. 05. 2015 pre katastrálne územie T., ako C-KN parc. č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 275 m², parc. č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 90 m², parc. č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 26 m², parc. č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 13 m², parc. č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 10 m², parc. č. XXX, záhrada o výmere 127 m² a parc. č. XXX/X, záhrada vo výmere 806 m², patria v celosti do dedičstva po nebohom C. L., rod. L., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, naposledy bytom v T.. O trovách konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z., Civilného sporového poriadku (ďalej v texte len „CSP“) tak, že „žalobcom 1/ a 2/ nárok na náhradu trov konania nepriznáva“, pretože prostredníctvom svojho právneho zástupcu uviedli, že si predmetný nárok neuplatňujú.

1.1 V odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku okresný súd ďalej uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou podanou voči žalovaným 1/ až 3/ domáhali určenia, že nehnuteľnosti označené v geometrickom pláne vyhotovenom geodetom Ernestom Magom pod číslom 40611434-22/2015 dňa 13. 05. 2015, pre k. ú. T., ako C-KN parcely č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 275 m², č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 90 m², č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 26 m², č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 13 m², č. XXX/X, zastavaná plocha o výmere 10 m², č. XXX, záhrada o výmere 127 m² a č. XXX/X, záhrada o výmere 806 m² patria v celosti do dedičstva po nebohom C. L., rod. L., nar. XX. XX. XXXX, zomrelom XX. XX. XXXX, naposledy bytom v T.. Q. v žalobe uviedli, že nebohý C. L., otec žalobcov, požiadal koncom 50-tych rokov 20. storočia o pridelenie stavebného pozemku v obci T., vhodného na výstavbu

rodinného domu a zriadenie dvora a záhrady. Bývalý Okresný národný výbor vo Filákovke tejto žiadosti právneho predchodcu žalobcov vyhovel a prídelovou listinou, ktorá sa do súčasnosti nezachovala, prideliť do jeho vlastníctva stavebnú parcelu č. XXX/X (ďalej len "predmetná parcela"), predstavujúcu časť z pôvodne konfiškovanej polovice parcely č. XXX zapísanej v pozemnoknižnej zápisnici č. 375. Nebohý C. L. od roku 1958 užíval pridelenú parcelu v presvedčení, že titulom prídelu sa stal jej výlučným vlastníkom. Na predmetnej parcele začal z tohto dôvodu v roku 1961 s výstavbou rodinného domu, t. č. so súpisným číslom XX, ktorého výstavbu dokončil v roku 1963. Predmetnú parcelu (totožnú s pozemkami tvoriacimi predmet konania) skultúrnil, oplotil a až do svojej smrti výlučne a nerušene užíval ako svoje vlastníctvo. Prídelovú cenu vo výške 2 535 Kčs uhradil nebohý C. L. v dňoch 16. 10. 1969 a 21. 10. 1969, a to v priebehu konania vedeného na Okresnom súde Rimavská Sobota pod sp. zn. 5C/238/1969, ktoré bolo z tohto dôvodu následne zastavené. V dedičskom konaní vedenom po smrti C. L. bolo dňa 05. 06. 1997 vydané dedičské rozhodnutie sp. zn. D 1973/1995, na základe ktorého nadobudli žalobcovia do vlastníctva stavbu rodinného domu so súp. č. XX, a to každý po polovici a zároveň vstúpili do oprávnenej a dobromyseľnej držby predmetných pozemkov. Žalobcovia uviedli, že svoje tvrdenie o nadobudnutí vlastníckeho práva C. L. k týmto nehnuteľnostiam opreli o ustanovenie § 114 Občianskeho zákonníka z roku 1950. Listom zo dňa 21. 09. 2015 sa k žalobe vyjadril žalovaný 2/, konajúci za žalovaných 1/ a 2/, ktorý žiadal žalobu v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na chýbajúcu prídelovú listinu a na to, že z dôkazov predložených žalobcami nevyplýva, že ich žaloba je dôvodná. Žalovaný 3/ sa ku žalobe vyjadril na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 22. 10. 2015, pričom uviedol, že so žalobou nesúhlasí a stotožňuje sa s argumentáciou žalovaného 2/ vo vyjadrení k žalobe.

1.2 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že v prvom rade zisťoval, či žalobcovia majú na požadovanom určení naliehavý právny záujem. Poukázal na ust. § 137 písm. c) CSP a uviedol, že má za to, že v prejednávanej veci žalobcovia preukázali existenciu naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, pretože vyhovujúcim rozsudkom sa vyrieši sporná otázka (právna neistota) týkajúca sa vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam. Konštatoval, že nie je a ani nemôže byť prekážkou formulácia petitu žaloby, ktorým sa žalobcovia dožadujú určenia, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po nebohom otcovi žalobcov, pretože vyhovujúci rozsudok bude relevantným titulom pre dodatočné dedičské konanie po nebohom C. L., pokiaľ ide o predmetné nehnuteľnosti.

1.3 V nadväznosti na uvedené okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že vykonal dokazovanie oboznámením sa s geometrickým plánom vyhotoveným geodetom Ernestom Magom č. 406/11434-22/2015 zo dňa 13. 05. 2015, dedičským rozhodnutím č. k. D 1973/95-33 zo dňa 05.06.1997, potvrdeniami obce T. zo dňa 24.06.2015, výpisom z listu vlastníctva č. XXXX ako aj s originálom LV č. XXXX, s čiastočným výpisom z pozemno-knižnej zápisnice č. 375 k. ú. T., s úplným výpisom z pozemno-knižnej zápisnice č. 375, k. ú. T., so situačným náčrtom z katastrálnej mapy opatreným pečiatkou ONV v Rimavskej Sobote s uvedením spisovej značky č. 7351/1960 zo dňa 21.03.1961, s územným rozhodnutím ONV v Rimavskej Sobote sp. zn. 731/1960 zo dňa 21.03.1961, ktorým sa povoľuje výstavba rodinného domu C. L., bytom T., rozhodnutím ONV v Rimavskej Sobote sp. zn. 731/1960 zo dňa 21.03.1961, ktorým bolo vydané stavebné povolenie na stavbu rodinného domu pre C. L. na parcele XXX/X, uznesením Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 5C/238/69-7 zo dňa 26.11.1969, s dedičským rozhodnutím č. k. 1D/85/2015-13 zo dňa 29.06.2015, výsluchom strán sporu konanom na okresnom súde dňa 22.10.2015 a 20.04.2017, s písomnými oznámeniami MV SR zo dňa 20.11.2015 a 05.05.2016, s písomným oznámením OÚ Rimavskej Sobota, katastrálny odbor zo dňa 06.01.2015, s menným zoznamom majiteľov pridelených stavebných pozemkov zo dňa 17.08.1958 vrátane jeho prekladu do slovenského jazyka, s písomnými podaniami ONV Rimavská Sobota zo dňa 04.07.1973, ktoré sa týkajú pozemkov rodiny W. a s čestným prehlásením G. G. zo dňa 11.04.2017, ako aj s výsluchom strán sporu a na základe vykonaných dôkazov dospel k nasledovným skutkovým zisteniam: Pozemno-knižná zápisnica č. 375 pre katastrálne územie T. preukazuje, že pozemok s parc. č. XXX, zapísaný pod A: XX ako lúka o výmere 14 katastrálnych jutrov a 144 siah, bol na základe nariadenia vlády č. 104/1945 Sb. skonfiškovaný rozhodnutím z roku 1948 pod č.d. 161/48 v rozsahu 3/6-tín, pričom išlo o podiely zapísané pod B:X (v rozsahu 1/3) a B:X(X) (v rozsahu 1/6) na meno dovtedajšej vlastníčky J. Y.; zvyšné podiely na predmetnom pozemku, zapísané do vlastníctva X/XX v rozsahu 3/24 a M.v rozsahu 9/24 ostali konfiškáciou nedotknuté. Menný zoznam majiteľov pridelených stavebných pozemkov zo dňa 17.08.1958, ktorý predstavuje zoznam prídelcov bez konkretizácie pridelených pozemkov je dôkazom o tom, že Miestny národný výbor v T. dňa 17.08.1958 rozdelil vymerané stavebné

pozemky 18 prídelencom, medzi ktorými (v poradí 3.) je uvedený aj C. L. (t. č. už nebohý otec žalobcov). Územné rozhodnutie a stavebné povolenie, obe vydané Okresným národným výborom v Rimavskej Sobote dňa 21.03.1961 pod č.k. Výst.-7351/1960, preukazujú, že C. L. sa povolila výstavba rodinného domu na parcele č. XXX/X v zmysle vyznačenia tejto parcely na situačnom pláne. Situačný plán obsahuje náčrt rozčleneného časti pozemku s parc. č. XXX, pričom jeden diel s prideleným parcelným číslom XXX/X bol vyznačený v prospech C. L.. Okresný úrad Rimavská Sobota, katastrálny odbor v oznámení zo dňa 06.11.2015 potvrdil, že parcele č. XXX/X pred technicko-hospodárskym mapovaním (THM) zodpovedajú po tomto THM novovytvorené parcely s parc. č. XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX/X, XXX a č. XXX/X. Obec T. listom zo dňa 24.06.2015 potvrdila, že nehnuteľnosti tvoriace predmet konania užíval výlučne a nerušene od roku 1958 až do konca svojho života C. L., ktorý si na súčasnej parcele č. XXX/X postavil rodinný dom so súpisným číslom XX. Po smrti C. L. v roku 1995 užíval predmetné nehnuteľnosti výlučne a nerušene žalobcovia, ktorí si riadne plnia povinnosti prináležiace vlastníkom nehnuteľností. Čestným prehlásením zo dňa 11.04.2017 G. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom v T. prehlásil (potvrdil), že bol blízkym susedom C. L., ktorému pomáhal pri stavbe rodinného domu v obci T. na pozemku, ktorý bol C. L. pridelený zo strany ONV vo Filakove, pričom má vedomosť o tom, že C. L. za pridelený pozemok zaplatil. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že akceptoval uvedené čestné prehlásenie ako dôkaz, nakoľko vzhľadom na vek a adresu bydliska G. G. možno mať za to, že má vedomosti o tvrdených skutočnostiach. Nakoľko na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 20.04.2017 bolo uvedené, že menovaný má vážne zdravotné problémy, ktoré mu neumožňujú, aby sa zúčastnil pojednávania ako svedok, okresný súd netrval na jeho osobnej účasti na pojednávaní. Pri akceptácii uvedeného čestného prehlásenia ako dôkazu okresný súd vychádzal z ust. § 187 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov, pričom výpočet dôkazných prostriedkov je uvedený len demonštratívne.

1.4 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že z osvedčenia o dedičstve č. k. D 1973/1995-33, Dnot 676/1995 zo dňa 05.06.1997, vydaného v dedičskom konaní vedenom po nebohom C. L. zomrelom dňa 28.09.1995 okresný súd zistil, že rodinný dom so súpisným číslom XX, „situovaný“ na parcelách č. XXX, č. XXX a č. XXX (tvoriacich predmet konania), dedením nadobudli do vlastníctva žalobcovia rovným dielom (po polovici).

1.5 Na základe geometrického plánu číslo 40611434-22/2015 zo dňa 13.05.2015 okresný súd konštatoval, že z uvedeného geometrického plánu vyplýva, že pozemky tvoriace predmet konania sú vytvorené z parcely zapísanej na liste vlastníctva č. XXXX ako trvalé trávnaté porasty o výmere 5957 m², v súčasnosti vedenej pod parc. č. XXX/X. Z časti B. listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. T. vyplýva, že pozemok v súčasnosti vedený pod parc. č. XXX/X tvoril v minulosti pôvodnú parcelu č. XXX zapísanú v pozemno-knižnej zápisnici č. 375 pod A: 29. Zároveň okresný súd zistil, že zápis vlastníckeho práva na predmetnom liste vlastníctva pod B: X v prospech K. Y. ku podielu v rozsahu 1/6 s poukazaním na zápis v PKV č. XXX pod B: 9b je mylný, nakoľko pri prepise údajov z pozemkovej knihy do katastra nehnuteľností sa opomenulo prihliadnuť na zánik vlastníckeho práva menovanej (aj) ku uvedenému podielu v dôsledku jeho konfiškácie, ktorá skutočnosť je zaznamenaná v PKV č. XXX pod B: 9b v spojení s poznámkou nachádzajúcou sa na začiatku PKV. Zástupca žalobcov vo svojom vyjadrení prednesenom na pojednávaní konanom na okresnom súde dňa 20.04.2017 v súvislosti s rozdielnym číselným označením parcely, ktorá bola pôvodne pridelená C. L. dal do pozornosti, že v obci T. sa vykonávalo nové technicko-hospodárske mapovanie (THM) v dôsledku čoho došlo ku odlišnému číslovaniu tejto parcely pred THM (parc. č. XXX/X) a po THM (parc. č. XXX/X). Poukázal aj na list vlastníctva č. XXXX, ktorý bol založený až po ROEP-e v roku 2000.

1.6 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania dospel k nasledovným skutkovým a právnym záverom:

Zo žaloby vyplýva, že žalobcovia sa domáhajú požadovaného určenia na základe prídellovej listiny, ktorá sa do súčasnosti nezachovala. V písomnom podaní zo dňa 30.09.2015 žalobcovia uviedli, že ešte pred podaním žaloby na súd sa pokúšali zabezpečiť prídellovú listinu zo Štátneho archívu v Rimavskej Sobote a v Lučenci, ako aj z Okresného súdu Rimavská Sobota zo spisu sp. zn. 5C/238/1969, avšak prídellová listina sa medzi archivovanými dokumentmi nenachádzala. V prípade súdneho spisu sp. zn. 5C/238/1969 Okresný súd Rimavská Sobota uviedol, že sa zachovalo len uznesenie zo dňa 26.11.1969, ktorým bolo konanie voči C. L. o zaplatenie ceny za pridelený pozemok vo výške 2.535,- Kčs zastavené

z dôvodu jej úhrady v dňoch 16.10. 1969 a 21.10.1969 v prospech ONV v Rimavskej Sobote. V uznesení síce nebol konkretizovaný pridelený pozemok, avšak je z neho zrejme, že C. L. bol prídelcom.

1.7 V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že v zmysle zákona č. 142/1947 Sb. a zákona č. 46/1948 Sb. vydávali bývalé okresné národné výbory prídelové listiny, ktoré mali rovnaké právne účinky ako výmery vydávané Poverenictvom pôdohospodárstva a pozemkovej reformy na základe nariadenia vlády č. 104/1945 Sb.n.SNR. V oboch prípadoch išlo o verejné listiny, ktoré predstavovali doklad o vlastníctve prídelcov k prideleným pozemkom. V zmysle § 3 ods. 3 vyhlášky č. 507/1950 Ú.v. v spojení s § 23 ods. 1 nariadenia vlády č. 104/1945 S.n.SNR na bývalé okresné národné výbory prešlo vykonávanie dozoru nad hospodárením prídelcov. Podľa názoru súdu prvej inštancie, z listinných dôkazov predložených žalobcami, resp. zabezpečených súdom vyplýva, že v minulosti bola Okresným národným výborom vo Filakove vydaná prídelová listina pre C. L. v súvislosti s parcelou č. XXX/X. Miestny národný výbor v T. doručil menný zoznam prídelcov zo dňa 17.08.1958 práve Okresnému národnému výboru vo Filakove z toho dôvodu, že tento bol orgánom splnomocneným zákonom na vydávanie prídelových listín a na zabezpečovanie ostatnej prídelovej agendy. V uvedenej súvislosti okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol, že považuje za nesporné, že Okresný národný výbor v Rimavskej Sobote (ktorý koncom 50. rokov prevzal predmetnú agendu Okresného národného výboru vo Filakove) začal v roku 1960 správne konanie, výsledkom ktorého bolo vydanie stavebného povolenia zo dňa 21.03.1961 pre C. L. za účelom výstavby rodinného domu s. č. XX práve na parcele č. XXX/X. Konštatoval, že Okresný národný výbor v Rimavskej Sobote v postavení orgánu vykonávajúceho agendu týkajúcu sa prídelov a hospodárenia na nich, musel mať v čase svojho rozhodovania v konaní č. k. Výst.-7351/1960 vedomosť o tom, že C. L. je vlastníkom predmetnej parcely, t.j. že má relevantný právny titul nadobudnutia vlastníctva k tejto parcele, inak by povolenie sa stavbu rodinného domu menovanému nevydal. Okresný národný výbor v Rimavskej Sobote mal podľa okresného súdu preukázateľne vedomosť o tom, ktorá parcela bola pridelená C. L. a kde presne je situovaná, pretože mal k dispozícii náčrt z katastrálnej mapy s konkrétnym vyznačením predmetnej parcely s označením menovaného. Podľa súdu prvej inštancie je zrejme, že C. L. užíval predmetnú parcelu od jej nadobudnutia v roku 1958 ako jej vlastník, riadne si plnil všetky s tým súvisiace povinnosti, pričom jeho vlastnícke právo nebolo nikdy nikým rušené alebo spochybňované a nebolo tak ani po jeho smrti v roku 1995. Len v dôsledku zanedbania povinností zo strany štátu nebola predmetná prídelová listina vrátane vlastníckeho práva C. L. k predmetnej parcele zapísaná do pozemkovej knihy (resp. následne do katastra nehnuteľností), keďže zápis do evidencie nehnuteľností v takomto prípade zabezpečoval práve štát. Podľa súdu prvej inštancie bolo by nespravodlivé, ak by sa prídelca (prípadne jeho dedičia) nemal možnosť dovoliť svojich práv, resp. nápravy nesprávneho stavu v evidencii nehnuteľnosti v takom prípade, keď prídelová listina nebola zapísaná do evidencie na to určenej a nezachovala sa ani v štátnych archívoch, pričom z dostupných úradných (verejných) listín vyplýva, že štát s právnym predchodcom žalobcov prostredníctvom svojich orgánov ako s prídelcom (vlastníkom) konal.

1.8 Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku poukázal na ust. § § 114 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Sb., podľa znenia ktorého „v prípadoch, v ktorých tak zákon ustanovuje, prechádza vlastníctvo priamo zo zákona alebo výrokom súdu, úradu alebo orgánu verejnej správy. Ak ide o vec nehnuteľnú, zapíše sa tiež prechod vlastníctva v pozemkovej knihe alebo železničnej knihe alebo sa na súde uloží listina“. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti dospel súd prvej inštancie k záveru, že C. L., otec žalobcov, nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe prídelovej listiny, t.j. na základe "výroku úradu" podľa § 114 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Sb., a preto je žaloba o určenie, že predmetné nehnuteľnosti patria do dedičstva po menovanom, dôvodná.

2. Proti predmetnému rozsudku súdu prvej inštancie podal žalovaný 2/ odvolanie a v odvolaní uviedol, že odvolanie podáva s poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. a), f) a h) CSP, pretože neboli splnené procesné podmienky, pretože súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež preto, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V nadväznosti na uvedené žalovaný 2/ v odvolaní uviedol, že podľa jeho právneho názoru v predmetnej veci nie je daný a ani žalobcami preukázaný naliehavý právny záujem na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam špecifikovaným v petite žaloby. Poukázal na ods. 4. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie vyslovil názor, že vyhovujúcim rozsudkom sa vyrieši sporná otázka (právna neistota) týkajúca sa vlastníckeho práva k predmetným nehnuteľnostiam a že žalobcovia preukázali naliehavý právny záujem, pretože vyhovujúci rozsudok

bude relevantným titulom pre dedičské konanie po nebohom C. L.. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný 2/ v odvolaní na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/130/2007, v ktorom Najvyšší súd vyslovil názor: „Aj keď v prípadoch žalôb o určenie vlastníckeho práva sa naliehavý právny záujem spravidla odôvodňuje potrebou získať rozhodnutie súdu ako podklad pre zápis vlastníctva do katastra nehnuteľností, nemožno (vzhľadom na účel určovacej žaloby) bez ďalšieho len z tohto faktu vyvodzovať naliehavý právny záujem žalobcu. To platí práve tam, kde právne vzťahy žalobcu k veci boli s istými následkami dotknuté dávno v minulosti a nie dnes, a nestali sa neistými teraz, ale práve prostredníctvom žaloby o určenie vlastníckeho práva je uvádzané do neistoty právo súčasného vlastníka veci. Určovacia žaloba tu nie je nástrojom prevencie a nemieri k nastoleniu právnej istoty na strane žalobcu, ale k jej narušeniu na strane terajšieho vlastníka veci. Je preto potrebné rozlišovať medzi ochranou vlastníckeho práva v situáciách jeho bezprostredného a aktuálneho ohrozenia pred uvedením do neistoty v existujúcich a spravidla aj vykonávaných vlastníckych vzťahoch a zneužitím procesného prostriedku určeného k takejto ochrane na to, aby bolo dosiahnuté obnovenie vlastníckeho práva už zaniknutého spochybnením skutočností za ktorých k zániku došlo. Ďalej to platí i tam, kde ochranu práva bolo možné dosiahnuť postupom podľa reštitučných predpisov“. Žalovaný 2/ v odvolaní ďalej uviedol, že procesná podmienka pre uplatnenie práva prostredníctvom inštitútu určovacej žaloby podľa ust. § 137 písm. c) CSP nebola v danom prípade splnená. Tvrdenie žalobcov, že štát vo veci pochybil, pretože nedal zapísať prídelové listiny do pozemkovej knihy, označil žalovaný 2/ v odvolaní za nepreukázané a ničím nepodložené, pričom zdôraznil, že ak sa žalobcovia domnievali, že nastala chyba, mali pred podaním žaloby uskutočniť potrebné kroky, ktorými by sa domáhali nápravy, čo neurobili. V uvedenej súvislosti poukázal žalovaný 2/ v odvolaní na ust. § 59 ods. 3 zákona č. 162/1995 Z. z. (katastrálny zákon), v zmysle ktorého ten, koho práv, právom chránených záujmov alebo povinností sa údaje katastra týkajú, môže kedykoľvek požiadať o odstránenie chýb v katastrálnom operáte. V danom prípade nebolo preukázané, že by žalobcovia požiadali príslušný okresný úrad o vykonanie takejto nápravy. Žalovaný 2/ v odvolaní ďalej poukázal na ods. 15 odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, kde súd prvej inštancie uviedol, že prídelová listina sa nezachovala. Zachovalo sa len uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 5C/238/1969 zo dňa 26. 11. 1969, predmetom ktorého bolo zastavenie konania o zaplatenie ceny za pridelený pozemok vo výške 2 535,- Kčs, bez uvedenia konkretizácie prideleného pozemku, pričom je z neho zrejmé, že C. L. bol prídelcom. Podľa názoru žalovaného 2/ tento dôkaz nepreukazuje vlastnícke právo C. L. k vo výroku určeným nehnuteľnostiam, pričom nesúhlasí s právnym názorom súdu prvej inštancie, že z listinných dôkazov vyplýva, že v minulosti bola zo strany ONV Filakovo vydaná prídelová listina v súvislosti s parcelou č. XXX/X. Takého vyhodnotenie vykonaných dôkazov súdom prvej inštancie označil žalovaný 2/ v odvolaní za nesprávne. V konaní bol predložený listinný dôkaz k identifikácii parciel Okresným úradom, odborom katastrálnym Rimavská Sobota, z ktorého vyplýva identifikácia parcely č. XXX/X, ktorá má zodpovedať parcelám uvedených v geometrickom pláne č. 40611434-22/2015, ale nie je zrejmé, či parcela č. XXX/X je tá istá ako parcela č. XXX/X, ako to tvrdí žalobca. Následne nie je zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie identifikoval parcely, ku ktorým určil vlastnícke právo. Zdôraznil, že identifikácia parciel Okresným úradom Rimavská Sobota v zmysle § 3 ods. 12 a § 69 zákona č. 162/1995 Z. z. (katastrálny zákon) je nevyhnutným predpokladom na objektívne stotožnenie sporných pozemkov a preto je podľa žalovaného 2/ nesprávne určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, tak ako je to uvedené v odvolaní napadnutom rozsudku. Z predloženého dôkazu - menný zoznam prídelcov zo dňa 17. 08. 1958 podľa žalovaného 2/ nevyplýva, že C. L. boli sporné nehnuteľnosti pridelené a nevyplýva to ani z dôkazu - stavebného povolenia zo dňa 21. 03. 1961, ktorý nie je spôsobilým dokladom na určenie vlastníckeho práva C. L.. Tieto dôkazy nepreukazujú relevantným spôsobom nadobudnutie vlastníctva a majú len informatívny charakter. Z ich obsahu nevyplýva, že by s konštitutívnymi účinkami potvrdzovali vznik vlastníckeho práva, prípadne, že by takýto právny stav osvedčovali. Z uvedeného dôvodu žalovaný 2/ označil za nesprávne posúdené, že zamerané nehnuteľnosti v geometrickom pláne v minulosti vlastnil C. L. a že tieto boli v takom rozsahu vôbec pridelené C. L.. V závere odvolania žalovaný 2/ navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie alebo aby odvolaním napadnutý rozsudok zmenil tak, že žalobu zamietla.

3. Žalobcovia sa písomne vyjadrili k obsahu odvolania žalovaného 2/ a v písomnom vyjadrení uviedli, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu, správne zistil skutkový stav a tento správne právne posúdil. Odvolacie dôvody uvedené v odvolaní žalovaného 2/ označili za nedôvodné. Zdôraznili, že naďalej trvajú na tom, že ich žaloba titulom úradného rozhodnutia k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet sporu bola dôvodná, a že konajúcemu súdu predložili všetky, v súčasnosti dostupné dôkazy preukazujúce ich tvrdenie, že tieto nehnuteľnosti boli v minulosti

pridelené ako stavebný pozemok ich právnenému predchodcovi prídelovou listinou bývalým ONV, odbor poľnohospodárstva a lesného hospodárstva vo Fiľakove, následkom čoho potom súd prvej inštancie žalobe vyhovel a určil, že tieto nehnuteľnosti v celosti patria do dedičstva po nebohom C. L.. K jednotlivým odvolateľom uvádzaným dôvodom odvolania žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ uviedli, že odvoláciu námietku odvolateľa ohľadom údajného nedostatku právneho záujmu na požadovanom určení, považujú za nedôvodnú. Pokiaľ odvolateľ poukázal na rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo/130/2007, tak v prvom rade považujú za potrebné poukázať na úplne odlišný skutkový stav a charakter riešenej veci. V predmetnom spore sa nerieši otázka navrátenia vlastníckeho práva, ktoré štát bezdôvodne odňal a na riešenie ktorého stavu bol v minulosti prijatý osobitný reštitučný predpis, ale sa rieši zápis vlastníckeho práva do evidencie nehnuteľností k nehnuteľnostiam, ktoré štát v minulosti v rámci prídelového konania prideliť ich právnenému predchodcovi a nezabezpečil pozemnoknižný vklad tohto vlastníckeho práva do pozemkovej knihy, pričom podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. Naliehavý právny záujem je daný vždy, ak ide o určenie vlastníctva k nehnuteľnosti, pretože určovací rozsudok je v danom prípade spôsobilou verejnou listinou na zmenu zápisu v katastri nehnuteľností a teda na zosúladenie skutočného právneho stavu so stavom zapísaným. Podľa názoru žalobcov nie je dôvodnou ani argumentácia odvolateľa, že by ním napadnutý rozsudok nemal viesť k nastoleniu právnej istoty ale k jej narušeniu na strane terajšieho vlastníka veci. Vo vlastníckom režime k E-KN parc. č. XXX/X, katastrálne územie T., z ktorej boli geometrickým plánom vytvorené parcely tvoriace predmet sporu, totiž nedošlo nielen od pridelenia jej časti ako stavebného pozemku v roku 1958 ich právnenému predchodcovi k žiadnej zmene vo vlastníckych právach, ale k žiadnej zmene nedošlo ani od roku 1945, kedy bola táto nehnuteľnosť jej pôvodným vlastníkom podľa nariadenia vlády č. 104/45 Zb. konfiškovaná a stala sa majetkom štátu, najprv Československého a v súčasnosti Slovenskej republiky. Nenastal teda prípad riešený vo veci NS SR sp. zn. 4Cdo 130/2007, kde bolo vlastnícke právo k štátom bezdôvodne zabratej nehnuteľnosti postupne prevádzané na iné subjekty a taktiež sa podanou žalobou žalobcovia nedomáhali dosiahnutia obnovenia vlastníckeho práva už zaniknutého spochybnením skutočností, za ktorých k zániku došlo. Ochrana vlastníckeho práva ich právneho predchodcu preto požíva nespornú prednosť pred ochranou vlastníckeho práva v katastri zapísaného vlastníka, ktorý sa od roku 1945 nezmenil, a to najmä vzhľadom na okolnosť, že tento vlastník disponujúc so svojim vlastníckym právom, prideliť nehnuteľnosti ich právnenému predchodcovi, avšak už nezabezpečil zápis vlastníckeho práva v jeho prospech do vtedajšej evidencie nehnuteľností. Zdôraznili, že za nedôvodnú vo vzťahu k problematike ich právneho záujmu na určení vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam tvoriacim predmet sporu považujú argumentáciu odvolateľa v tom zmysle, že od roku 1995, kedy prebehlo dedičské konanie po ich právnom predchodcovi, neurobili žiadne právne kroky za účelom zjednania nápravy. V uvedenej súvislosti žalobcovia v odvolaní uviedli, že v prvom rade nie je zrejmé, (keďže nedisponujú originálom prídelovej listiny ich právneho predchodcu a túto v súčasnosti už nie je možné zabezpečiť ani zo štátneho archívu), o čo mali príslušný okresný úrad podľa žalovaného 2/ požiadať. Aj keby však touto prídelovou listinou disponovali, na jej základe by nebolo možné požiadať o zápis vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností z toho dôvodu, že hoci štát konfiškoval aj podiel pôvodnej pozemnoknižnej spoluvlastníčky K. Y., tak nezabezpečil vo svoj prospech zápis vlastníckeho práva aj na jej podiel, hoci s nehnuteľnosťami následne v celosti disponoval, následkom čoho by prídelová listina aj tak nebola zapísaná do katastra nehnuteľností, keďže aj v súčasnosti je štát zapísaný len v 5/6-inách ako podielový spoluvlastník E-KN parc. č. XXX/X. Za nepochopiteľnú označili tiež žalobcovia argumentáciu odvolateľa, že od roku 1995, kedy prebehlo dedičské konanie po ich právnom predchodcovi, mali byť ako jeho právni nástupcovia nečinní vo veci usporiadania vlastníckeho práva k predmetným pozemkom, čoho následkom by mal byť v súčasnosti podľa žalovaného 2/ nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení vlastníckeho práva k predmetu sporu. Z takejto argumentácie odvolateľa možno podľa žalobcov vyvodit' vyvodit', že ak by sa boli bývali snažili riešiť vec hneď po smrti ich právneho predchodcu, tak by právny záujem na požadovanom určení mali. Keďže to však riešia s odstupom času, tento naliehavý právny záujem už nemajú. Pokiaľ odvolateľ vo svojom odvolaní namieta, že ani jeden z predložených dôkazov nepreukazuje vlastnícke právo ich právneho predchodcu k vo výroku určeným nehnuteľnostiam, žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného 2/ zdôraznili, že nedisponujú originálom prídelovej listiny, ktorá bola vystavená ešte ich právnenému predchodcovi. Okolnosť jej existencie preukazovali podpornými dôkazmi z ktorých vyplýva, že takáto listina skutočne existovala, pričom nemôžu niesť zodpovednosť za to, že bývalý okres Fiľakovo, do ktorého obec T. v minulosti patrila, bol v roku 1960 zrušený a agenda jeho Okresného národného výboru bola rozdelená do okresov Lučenec a Rimavská Sobota, pričom jej časť sa nezachovala. Predložili preto zoznam osôb, ktorým boli pridelené stavebné pozemky v roku 1958 a medzi nimi je uvedené meno ich právneho

predchodcu, uznesenie Okresného súdu v Rimavskej Sobote sp. zn. 5C/238/69 zo dňa 26. 11. 1969, z ktorého vyplýva, že konanie, v rámci ktorého štát žaloval ich právneho predchodcu o zaplatenie prídellovej ceny za pozemok, bolo následkom jej zaplatenia zastavené. Zdôraznili, že sa necítia sa zodpovednými za to, že tento spis Okresného súdu Rimavská Sobota bol skartovaný a v súčasnosti už preto nemôže byť pripojený k tomuto sporu. Ďalej predložili doklady o výstavbe rodinného domu, ktoré mohli byť vydané len na základe právneho titulu preukazujúceho vlastníctvo k stavebnému pozemku. Súhrn uvedených listinných dôkazov podľa ich názoru dáva opodstatnený záver o tom, že predmetný stavebný pozemok ich právnenému predchodcovi skutočne bol pridelený, za tento zaplatil prídellovú cenu, čo nesporne vyplýva z konania Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 5 C 238/69, a nakoľko prídellovú listinu je potrebné považovať za doklad preukazujúci vlastnícke právo, malo byť potom aj v jeho prospech vlastnícke právo pozemnoknižne vložené, čo sa však z im neznámych dôvodov neuskutočnilo. K námietke odvolateľa ohľadom potreby zadováženia identifikácie, že parc. č. XXX/X je tá istá ako parcela č. XXX/X, je potrebné podľa žalobcov podotknúť, že takúto okolnosť oni žalobcovia nikdy netvrdili, nakoľko tieto dve parcely v skutočnosti nie sú totožné. Na objasnenie veci je však potrebné podľa žalobcov dodať, že takéto tvrdenie odvolateľa vyplýva zjavne z neznalosti problematiky a to z nasledovných dôvodov: v pozemnoknižnom zápise č. XXX, kat. územie T. bola zapísaná pôvodná pozemnoknižná parcela č. XXX ako lúka I., ktorej pôvodná výmera predstavovala 14 k. j. 1444 siah, a teda viac než osem hektárov. Časť tejto parcely bola zabratá pre novú výstavbu v obci T. a časť zostala poľnohospodárskou pôdou, v ktorom smere správca majetku štátu Okresný úrad Banská Bystrica aj predložil listinné dôkazy o zverení tohto majetku v celosti do vlastníctva Čsl. socialistického štátu. Po ROEP v katastrálnom území T. bol založený LV č. XXXX, na ktorom bola zapísaná E-KN parc. č. XXX/X ako v intraviláne obce sa nachádzajúci zbytok pôvodnej pozemnoknižnej parcely č. XXX, ktorej časť tvoria jednak nehnuteľnosti predstavujúce predmet tohto sporu, ako aj susedné nehnuteľnosti, napr. parc. č. XXX, parc. č. XXX a parc. č. XXX/X, čo možno zistiť nahliadnutím do geometrického plánu a zrejme aj ďalšie, ku ktorým ku dnešnému dňu taktiež ešte nie je vyporiadané vlastnícke právo, hoci sú v skutočnosti zastavané rodinnými domami. Parcelným číslom XXX/X bol pritom označený na situačnom nákrese z roku 1961 stavebný pozemok, ktorý bol pridelený ich právnenému predchodcovi a na ktorom pozemku následne ich právny predchodca realizoval výstavbu rodinného domu a zriadenie dvora a záhrady. Z tohto situačného nákrese pritom vyplýva, že napravo aj naľavo od pozemku prideleného ich právnenému predchodcovi boli ďalšie stavebné pozemky. Za účelom stotožnenia predmetu sporu s parcelou č. XXX/X, označenou na situačnom nákrese z roku 1961 predložili potvrdenie Okresného úradu Rimavská Sobota, katastrálneho odboru, že parcele č. XXX/X evidovanej pred technicko-hospodárskym mapovaním zodpovedajú práve parcely tvoriace predmet tohto sporu. Z uvedeného podľa žalobcov vyplýva, že parcela č. XXX/X nemôže byť tá istá ako súčasná EKN parcela č. XXX/X a táto odvolacia námietka odvolateľa je preto absolútne nedôvodná. V závere vyjadrenia žalobcovia navrhli, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

4. Žalovaný 3/ k obsahu odvolania žalovaného 2/ uviedol, že Okresný úrad Banská Bystrica sa stotožňuje s vydaným rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 14C/279/2015-118 zo dňa 20. 04. 2017 a s jeho odôvodnením. K pripojenému vyjadreniu právneho zástupcu žalobcov 1/ a 2/ nemá výhrady.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného 2/ v rozsahu a z dôvodov daných ust. § 379 a ust. § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 385 ods. 1 CSP (a contrario) a odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

6. Podľa ust. § 137 písm. c) CSP, žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

7. Podľa ust. § 114 zákona č. 141/1950 Zb., Občiansky zákonník, v prípadoch, v ktorých to zákon ustanovuje, prechádza vlastníctvo priamo zo zákona alebo výrokom súdu, úradu alebo orgánu verejnej správy. Ak ide o vec nehnuteľnú, zapíše sa tiež prechod vlastníctva v pozemkovej alebo železničnej knihe alebo sa na súde uloží listina.

8. Podľa ust. § 3 ods. 12 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), identifikáciou parcely sa rozumie porovnanie zápisu a

zákresu tej istej nehnuteľnosti vo verejnej listine a inej listine a v iných operátoch so zápisom a zákresom v súbore popisných informácií a v súbore geodetických informácií katastra.

9. Podľa ust. § 69 ods. 2 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon), Okresný úrad v mene úradu vyhotoví na požiadanie výpis alebo kópiu zo súboru geodetických informácií, výpis alebo kópiu zo súboru popisných informácií, kópiu z pozemkových kníh a železničnej knihy, ako aj identifikáciu parcely.

10. Predmetom odvolacieho konania je preskúmanie správnosti záverov súdu prvej inštancie z hľadiska odvolacích námietok žalovaného 2/, ktorý súdu prvej inštancie v odvolaní vytkol, že na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam (odvolacia námietka uplatnená žalovaným 2/ v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP), že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (odvolacia námietka uplatnená žalovaným 2/ v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP), a že na vydanie odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie neboli splnené procesné podmienky, konkrétne, že nebol daný naliehavý právny záujem na požadovanom určení (odvolacia námietka uplatnená žalovaným 2/ v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP).

11. Po prejednaní odvolania žalovaného 2/ z hľadiska vyššie uvedených odvolacích námietok, odvolací súd uvádza, že pokiaľ žalovaný 2/ v odvolaní namieta, že súd prvej inštancie sa nesprávne vysporiadal s otázkou naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, keď dospel k záveru, že naliehavý právny záujem na požadovanom určení je daný, tak odvolací súd odkazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo 154/2010 zo dňa 16. 12. 2010, kde najvyšší súd uviedol: „Súdna prax akceptuje žaloby, ktorými sa dedič domáha určenia, že tá - ktorá vec patrí do dedičstva po poručiťovi. V konaní o takýchto žalobách ide o posúdenie, či poručiťel bol v čase smrti vlastníkom tejto veci“. Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. I. ÚS 482/2013-59 zo dňa 11. 12. 2013 uviedol, že „podľa názoru ústavného súdu je ústavne neakceptovateľný záver, podľa ktorého krajský súd objektívnu nespôsobilosť prípadného vyhovujúceho rozsudku (vo veci určenia, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po poručiťovi) vyvolať zmenu v zápise vlastníkov spornej nehnuteľnosti v katastri nehnuteľností striktno stotožňuje s absenciou zmeny právneho postavenia sťažovateľa po takomto určení, a tým vylučuje danosť jeho naliehavého právneho záujmu na takomto určení. Naopak, práve meritórne posúdenie existencie vlastníctva právneho predchodcu sťažovateľa k sporným nehnuteľnostiam môže zmeniť právne postavenie sťažovateľa, keďže jedine úspech sťažovateľa v konaní o jeho návrhu mu umožní uplatnenie prípadných nárokov voči subjektom, ktoré sú stále vedené v katastri nehnuteľností ako vlastníci sporných nehnuteľností. Pokiaľ podľa okresného súdu k zmene právneho postavenia sťažovateľa spočívajúcej v prípadnom zápise jeho vlastníctva v katastri nehnuteľností môže viesť jedine žaloba o určenie jeho vlastníckeho práva, uvedenému je nutné prisvedčiť. Avšak práve predpokladom aktívnej legitímácie sťažovateľa na podanie takejto žaloby je meritórne posúdenie vlastníctva jeho predchodcu v namietanom konaní a osvedčenie nadobudnutia vlastníctva sťažovateľom v nesporovom dedičskom konaní, ktoré nemôže suplovať všeobecný súd v sporovom konaní o určenie vlastníctva.“ Z citovaných rozhodnutí Najvyššieho súdu a Ústavného súdu Slovenskej republiky je zrejmé, že okresný súd postupoval správne, keď ustálil, že procesná podmienka pre uplatnenie v petite žaloby vymedzeného práva prostredníctvom inštitútu určovacej žaloby podľa ust. § 137 písm. c) CSP bola v danom prípade splnená, a teda že žalobcovia majú naliehavý právny záujem na požadovanom určení, pretože v prípade vyhovujúceho rozsudku sa vyrieši sporná otázka (právna neistota) týkajúca sa vlastníckeho práva ich právneho predchodcu k predmetným nehnuteľnostiam a preto že vyhovujúci rozsudok vydaný v tomto konaní bude relevantným titulom pre dodatočné dedičské konanie po nebohom Jánovi Korimovi.

12. Žalovaný 2/ v odvolaní tiež, tak ako je vyššie uvedené, namieta, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď bez toho, aby mu bola žalobcami predložená prídelová listina, preukazujúca vznik vlastníckeho práva ich právneho predchodcu dospel k záveru, že z listinných dôkazov, ktoré mal k dispozícii vyplýva, že v minulosti bola Okresným národným výborom vo Filakove vydaná právnomu predchodcovi žalobcov Jánovi Korimovi v súvislosti s parcelou č. 833/4 prídelová listina. V nadväznosti na uvedené odvolací súd po prejednaní odvolania žalovaného 2/ uvádza, že z obsahu odôvodnenia odvolaním napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie vyplýva, že súd prvej inštancie dospel k uvedenému záveru na základe nepriamych dôkazov, ktoré vyhodnotil jednotlivito a aj v ich vzájomnej súvislosti, tak ako to vyplýva z ust. § 191 ods. 1 CSP. V uvedenej súvislosti poukazuje odvolací súd na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 21Cdo 2682/2013 zo

dňa 26. 06. 2014, kde Najvyšší súd Českej republiky uviedol nasledovné úvahy týkajúce sa dokazovania: „Skutočnosť preukazovanú len nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú vtedy, ak na základe výsledkov hodnotenia týchto dôkazov je možné bez rozumných pochybností nadobudnúť istotu (presvedčenie) o tom, že sa táto skutočnosť naozaj stala (že je pravdivá)“.

13. Z citovaného rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky vyplýva, že ako dôkazy (ktorých označením na preukázanie svojich tvrdení si plnia strany sporu svoju dôkaznú povinnosť) môžu slúžiť všetky dôkazné prostriedky, ktorými je možné zistiť stav veci. V danom prípade z dôvodu objektívnej nemožnosti predložiť súdu ako dôkaz predmetnú prídelovú listinu, označili žalobcovia za dôkazy preukazujúce skutočnosť, že ich právny predchodca Jánovi Korimovi bol pridelený predmetný pozemok (parc. č. 833/4) nepriame dôkazy - uznesenie Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 5C/238/1969 zo dňa 26. 11. 1969, (ktorým Okresný súd Rimavská Sobota konanie zastavil na základe toho, že právny predchodca žalobcov cenu za pridelený pozemok v sume 2 535,-Kčs po podaní žaloby v dvoch platbách zaplatil), stavebné povolenie vydané Jánovi Korimovi Okresným národným výborom v Rimavskej Sobote (ktorý koncom 50. rokov prevzal „prídelovú“ agendu Okresného národného výboru vo Filakove) dňa 21. 03. 1961 za účelom výstavby rodinného domu na parcele 833/4 a zoznam prídelcov zo dňa 17. 08. 1958 doručený Miestnym národným výborom v Hajnáčke Okresnému národnému výboru vo Filakove, z toho dôvodu, že tento bol v tom čase orgánom splnomocneným zákonom na vydávanie prídelových listín a zabezpečovanie ostatnej prídelovej agendy. Súd prvej inštancie vyhodnotil uvedené nepriame dôkazy jednotlivo a v ich vzájomnej súvislosti (§ 191 ods. 1 CSP), pričom v súlade s vyššie citovaným rozhodnutím Najvyššieho súdu Českej republiky dospel k záveru, že skutočnosť preukazovanú týmito nepriamymi dôkazmi možno považovať za preukázanú, preto mu nemožno vytknúť v súvislosti s vykonaným dokazovaním a na základe vykonaného dokazovania prijatými skutkovými závermi, žiadne pochybenie.

14. Z obsahu odvolania žalovaného 2/ vyplýva, že žalovaný 2/ v súvislosti s tvrdenými nesprávnymi skutkovými zisteniami súdom prvej inštancie namietal tiež, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, či parcela č. 833/4 je tá istá ako parcela č. 833/1 a že nie je zrejmé, akým spôsobom súd prvej inštancie identifikoval parcely, ku ktorým určil vlastnícke právo. K uvedenej odvolacej námietke žalovaného 2/ odvolací súd uvádza, že tak ako v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku uviedol súd prvej inštancie, z potvrdenia Okresného úradu Rimavská Sobota, katastrálneho odboru (vydaného v zmysle § 3 ods. 12 zákona č. 162/1995 Z. z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálneho zákona)) vyplýva, že parcele č. 833/4 evidovanej pred technicko - hospodárskym mapovaním zodpovedajú práve parcely tvoriace predmet tohto sporu, čo je z hľadiska toho, či pozemky uvedené vo výroku odvolaním napadnutého rozsudku patria do dedičstva po nebohom Jánovi Korimovi podstatné (z nepriameho dôkazu - stavebného povolenia vydaného Jánovi Korimovi vyplýva, že mu bola povolená výstavba rodinného domu práve na parc. č. 833/4), preto je uvedená odvolacia námietka žalovaného 2/ neopodstatnená.

15. Pokiaľ žalovaný 2/ v odvolaní namietal, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd uvádza, že žalovaný 2/ v odvolaní neuviedol, v čom konkrétne spočíva nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom. V uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že podľa ustálenej judikatúry za nesprávne právne posúdenie veci možno považovať subsumovanie skutkového stavu pod normu hmotného práva alebo procesného práva, ktorá v hypotéze nemá také predpoklady aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva, ktorý spočíva v tom, že súd na zistený skutkový stav neaplikoval správny právny predpis alebo v tom, že súd síce na zistený skutkový stav aplikoval správnu právnu normu, nesprávne ju ale interpretoval (viď napr. rozhodnutia NS SR sp. zn. 2MCdo/ 4/2009 a sp. zn. 7Cdo/7/2010). V danom prípade súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval správne ustanovenie správneho právneho predpisu, konkrétne ust. § 114 zákona č. 141/1950 Zb., Občianskeho zákonníka, účinného od 1. 1. 1950 Zb., podľa znenia vety prvej ktorého „v prípadoch, v ktorých tak zákon ustanovuje, prechádza vlastníctvo priamo zo zákona alebo výrokom súdu, úradu alebo orgánu verejnej správy“. Súd prvej inštancie v odôvodnení odvolaním napadnutého rozsudku z hľadiska právneho posúdenia veci uviedol, že otec žalobcov Ján Korim nadobudol vlastnícke právo k predmetným nehnuteľnostiam na základe prídelovej listiny, t. j. na základe „výroku úradu“ podľa § 114 Občianskeho zákonníka č. 141/1950 Zb., s ktorým právnym záverom súdu prvej inštancie žalovaný 2/ v odvolaní vôbec nepolemizoval, spochybnil len to, že žalobcovia nepredložili súd predmetnú prídelovú listinu, z ktorej by vyplývali nimi tvrdené skutočnosti premietnuté do petitu žaloby, čo je otázka skutkových zistení, nie právneho posúdenia. V

uvedenej súvislosti odvolací súd uvádza, že podľa ust. § 380 CSP je odvolací súd odvolacími dôvodmi viazaný. Nepostačuje pritom len konštatovanie odvolateľa o uplatnení niektorého z odvolacích dôvodov zmysle § 365 ods. 1 CSP bez jeho konkretizácie v interakcii s odvolaním napadnutým rozhodnutím súdu prvej inštancie, preto žalovaným 2/ nevyargumentovanú odvolaciu námietku týkajúcu sa nesprávneho právneho posúdenia nepovažoval odvolací súd za dôvodnú.

16. Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 378 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

17. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovaný 2/ je povinný zaplatiť žalobcom 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením.

18. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov členov senátu 3 : 0 (§ 393 ods. 2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania, t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpisu uvedie, tiež proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).